

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแหลมสัก
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๕

เทศบาลตำบลแหลมสัก
อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลแหลมสัก
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ในเขตเทศบาลตำบลแหลมสัก ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นเทศบัญญัติ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแหลมสัก
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้กระทำโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลแหลมสัก โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลแหลมสักและผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ จึงตราบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแหลมสัก เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลแหลมสัก เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลแหลมสัก แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดที่คนสามารถนำมาเลี้ยงได้

“การเลี้ยง” หมายถึง กรรมวิธีหรือวิธีการที่จะดูแลให้สัตว์เติบโตมีชีวิต

“การปล่อย” หมายถึง อาจจะเลี้ยงแบบปล่อย หรือปล่อยสัตว์ให้เป็นอิสระ

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มี การควบคุมของเจ้าของสัตว์

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ ในกรณีที่สัตว์ไม่ปรากฏเจ้าของ หรือไม่สามารถหาเจ้าของได้ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยง ผู้ให้อาหารหรือผู้ให้ที่อยู่อาศัยไม่ว่าจะเป็นลักษณะที่ยินยอมให้อยู่อย่างชัดเจนหรือไม่ก็ตาม

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลแหลมสัก

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในพื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลแหลมสักเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(ก) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือห้ามปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๑) ถนนสาธารณะและบริเวณทางเท้าทั้งสองข้างถนน ในเขตเทศบาลตำบลแหลมสัก เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือห้ามปล่อยสัตว์ ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ สุนัข แมว ห่าน เป็ด ไก่ นก กระต่าย โดยเด็ดขาด

(๒) บริเวณเขตสถานที่ราชการในเขตเทศบาลตำบลแหลมสัก เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือห้ามปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด

(๓) บริเวณแหล่งน้ำธรรมชาติในเขตเทศบาลตำบลแหลมสัก เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง สระ วัดจากримขอบที่ตั้งแหล่งน้ำธรรมชาติ ๑๐ เมตร เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือห้ามปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด

(๔) ที่สาธารณะประโยชน์อื่นๆ เช่น สวนสาธารณะ สุสานหรือฌาปนสถาน ที่สาธารณะประจำหมู่บ้าน เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือห้ามปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด

(ข) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตการเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์ ที่ต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังนี้

พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ (ก) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ ประเภท ม้า ลา ล่อ โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ แมว นก กระต่าย และต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของสัตว์จะต้องจัดให้มีมาตรการในการป้องกันและควบคุมมิให้เกิดเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเกิดจากการเลี้ยงหรือการปล่อยที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

(๒) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกต้องลักษณะ

(๓) ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๔) กรณีสัตว์ที่เลี้ยงตาย ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกต้องลักษณะ

(๕) ต้องจัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์

(๖) ต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน และต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์เลี้ยงออกไปทำความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๗) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้นๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามกฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้นๆ จะต้องจัดหาและจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

(ค) ให้พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ (ก) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ ประเภท สุนัข แมว และต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของสัตว์ ต้องนำสุนัขหรือแมว มาขึ้นทะเบียนภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้นำสัตว์มาเลี้ยง สำหรับเจ้าของสัตว์ที่เลี้ยงสุนัขหรือแมวไว้ก่อนที่เทศบาลตำบลนี้มีผลใช้บังคับต้องนำสุนัขหรือแมวมาขึ้นทะเบียนให้แล้วเสร็จภายในกำหนดหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่เทศบาลตำบลนี้มีผลใช้บังคับ โดยสามารถติดต่อขอขึ้นทะเบียนที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมหรือสถานที่อื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๒) ต้องจัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสุนัขหรือแมว โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสุนัขหรือแมว มีแสงสว่างเพียงพอและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๓) กรณีเป็นสุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือสุนัขสายพันธุ์ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้าย หรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติการทำร้ายคน จะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่มั่นคงแข็งแรง และสุนัขไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอก และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๔) ควบคุมสุนัขมิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยง โดยปราศจากการควบคุม

(๕) ควบคุมดูแลสุนัขมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ก่อให้เกิดเสียงดังติดต่อกันเป็นระยะเวลานานๆ เป็นต้น

(๖) ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสุนัขและแมว ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๗) เจ้าของสัตว์ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสุนัขหรือแมว เกี่ยวกับเรื่องอาหาร ความสะอาด และอื่นๆที่เกี่ยวข้อง หากเจ้าของสุนัขหรือแมวไม่สามารถเลี้ยงดูสุนัขหรือแมวได้เป็นการชั่วคราว จะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสุนัขหรือแมวให้เป็นปกติสุข และในกรณีที่เจ้าของสัตว์ย้ายถิ่นที่อยู่ต้องนำสัตว์ไปด้วย

(๘) เมื่อสุนัขหรือแมวตาย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ เว้นแต่สุนัขหรือแมวตายเนื่องจากป่วยเป็นโรคระบาดสัตว์ ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทันที และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๙) เจ้าของสัตว์ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสุนัขหรือแมว เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์มาสู่คน

(๑๐) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่า สุนัขหรือแมวที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน ให้เจ้าของสัตว์แยกสุนัขหรือแมวไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๑) ต้องจัดให้สุนัขหรือแมวมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวตลอดเวลา

(๑๒) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขหรือแมวในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่ของบุคคลอื่นโดยปราศจากความยินยอม

(๑๓) ในการนำสุนัขออกนอกสถานที่เลี้ยง เจ้าของสัตว์จะต้องผูกสายลากจูงที่แข็งแรงและจับสายลากจูงตลอดเวลา ในกรณีที่สุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือสุนัขสายพันธุ์ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้าย หรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติการทำร้ายคน ต้องใส่อุปกรณ์ครอบปากและจับสายลากจูงห่างจากตัวสุนัขไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรตลอดเวลา

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใด ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(ง) พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ (ก) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ทุกประเภทที่นำเข้าจากต่างประเทศ และต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) การนำสัตว์เข้าประเทศจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนการปฏิบัติของกรมปศุสัตว์ และต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๒) เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์นำเข้าจากต่างประเทศ ห้ามมิให้ผู้เลี้ยงสัตว์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศทุกชนิด ปล่อยหรือทิ้งสัตว์ดังกล่าวในที่หรือทางสาธารณะ

(๓) ปฏิบัติการอื่นตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ อันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน หากเมื่อพ้นกำหนดเวลาแล้ว ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลแหลมสัก หากว่าการกักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลแหลมสักตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้น เป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน เช่น มีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลแหลมสัก ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท และนอกจากนี้ยังต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๙ ให้นายกเทศมนตรีตำบลแหลมสัก รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

ลงชื่อ

(นายกมล บุญธีระเลิศ)

นายกเทศมนตรีตำบลแหลมสัก

เห็นชอบ

ลงนาม

(นายพุดพงษ์ ศรีมาตย์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่